

„Славенъ войвода ты да бѣдишь!
 Четъ юнашка вѣрнѣ зговорнѣ
 Ты да успѣхомъ мѣдро водишь!
 С' радость душевнѣ азъ щѣ пристана.“

Азъ му смиренно благодарихъ
 За славнѣ честь за свѣтло войводство
 Хоругвоносець ся отрѣдихъ
 С' братско сѣрдечно ми задовоство.

Славно си в' старѣ нашѣ планинѣ
 Деветъ години мы воювахмы,
 Горекѣ видѣхмы милѣ добринѣ
 Мѣжески свободно поживѣхмы.

Тайно н' оста горско вѣрвище
 Ни знамениты студны кладенць
 Ни старо чютное бойлище
 Да не здрависѣтъ нашъ прѣпорець!

Тъмны дѣлобoky буйн' усой
 Свободно си гы мы ходихмы,
 Цвѣтны прохладны дивны завой
 С' тайны знацы забѣлѣжихмы (19)

Кая звѣзда отъ гдѣ си истича,
 Луна пресвѣтла колко сѣяе
 Когы засѣда отъ гдѣ си изтича
 Кой вѣтьрь тѣчно отъ гдѣ се вѣе,